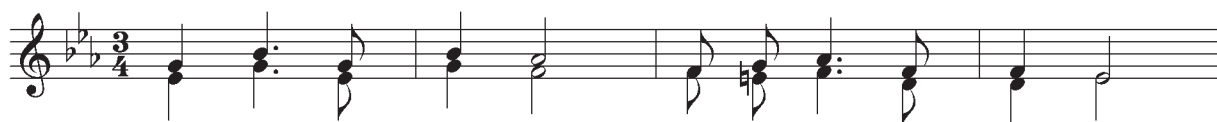
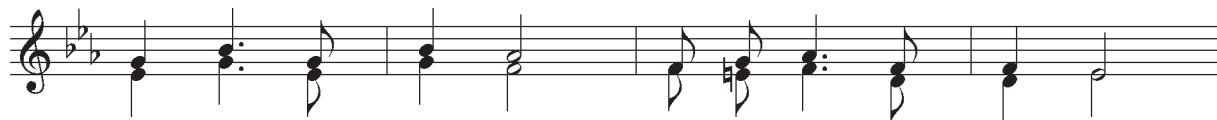

0560. Zawitaj, Matko Różańca św.

(Mioduszeowski, 1838)

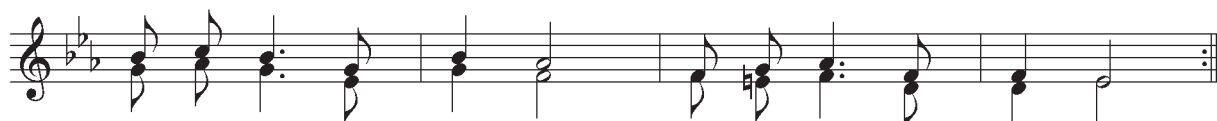
1. Za - wi - taj Mat - ko Ró - żań - ca świę - te - go,

Przy - byt - ku Bo - ga w Trój - cy je - dy - ne - go;

U - ciecz - ko na - sza, U - ciecz - ko na - sza,

w ży - cia do - cze - sno - ści, O ced - rze czy - sto - ści!

2. Najzodobniejsza różo ogrodowa, * Najprzyjemniejsza różdżko Aronowa, * Wonność balsamu, wonność balsamu, balsam przechodząca, * Matko kochająca!
3. Niczym są dla nas wszystkie ziemskie rzeczy, * Gdyż duszy naszej żadna nie uleczy; * Lecz życie łaski, lecz życie łaski, daje nam Królowa, * Matka Różańcowa!
4. O, jakże miłe, słodkie są wyrazy, * Które śpiewamy sto pięćdziesiąt razy; W tych tajemnicach, w tych tajemnicach, róża się rozwija: * Jezus i Maryja.
5. Wiedzieć potrzeba, że Różaniec święty * Nie ludzkie dzieło, choć od ludzi wzięty, * Lecz go natchnęła, lecz go natchnęła dobroć niepojęta, * Sama Trójca Święta!
6. Który za prezent Panna odebrała, * Dominikowi swoją ręką dała, * Przy licznych świadkach, przy licznych świadkach, wśród aniołów grona * Chwałą otoczona!
7. Dominik święty zaś nam ufundował, * Kościół łaskami uprzywilejował * Tym, którzy wiernie, tym którzy wiernie służą Pannie świętej, * Bez grzechu poczętej.
8. Prześliczna Różo anielskiej czystości, * Chciej nas zachęcić do świątobliwości, * Byśmy tu stale, byśmy tu stale Ciebie wychwalali, * Pilnie pozdrawiali.
9. A tym, co z światem już się pożegnali, * A Imię Twoje żyjąc wychwalali, * Niechże im świeci, niechże im świeci światłość wiekuista, * O Panno przeczysta!